

اختلافات، بحرانها، جنگها: موسسه هایدلبرگ برای تحقیقات تعارضات بین المللی "(HIK)" گزارش جهانی در مورد اختلافات سیاسی ۲۰۱۷ را منتشر میسازد.

در ۱۵ فوریه ۲۰۱۸ در هایدلبرگ، چشم انداز درگیری های جهانی در سال ۲۰۱۷ شاهد بی ثباتی، عدم انسجام و تغییر بود. نه تنها موسسه هایدلبرگ برای تحقیقات تعارضات بین المللی "(HIK)" اختلافات جدیدی را ثبت کرد بلکه چندین اختلافاتی که در ظاهر به پایان رسیده بود دوباره شعله ور شد و در اصل، تغییرات عمده ای بوجود آمد که در پویایی داخلی برخی از درگیریهای دراز مدت انجام شد، که نه تنها در شدت، بلکه همچنین در موارد درگیری نیز تغییر یافت.

موسسه هایدلبرگ "(HIK)" تجزیه و تحلیل خود را برای تحقیقات تعارضات بین المللی درگیری ها با استفاده از فشار سنج جدید ۲۰۱۷ خود بر اساس اطلاعات جاری، در مورد درگیری های جهانی در سال گذشته ارائه میکند. بر این اساس "(HIK)" در مجموع ۲۲۲ درگیری های خشونت آمیز شمارش داشت که پنج عدد کمتر از سال گذشته میباشد. در حالی که تعداد جنگ ها به ۱۹ عدد افزایش یافت، تعداد جنگ های محدود به ۱۵ عدد کاهش یافت. در مجموع "(HIK)" در سراسر جهان ۳۸۶ درگیری های خشونت آمیز و یا غیر خشونت آمیز را ثبت کرد که البته این عدد شامل ۲۱ درگیری های جاری بالقوه غیر فعال نمیشود.

"(HIK)" پنج جنگ جدید را ذکر کرد، که سه عدد آن در کشورهای منطقه جنوب صحرای آفریقا و دو عدد در آسیا و اقیانوسیه قرار داشت. در این حین، از شدت چهار جنگ در سال گذشته کاهش یافت، که سه عدد از آن در منطقه آسیای شمالی و خاورمیانه بود و یکی در کشورهای جنوب صحرای آفریقا قرار داشت. ۱۴ جنگ در سراسر جهان با شدت بدون تغییر ادامه داشت. سال گذشته، شش درگیری جدید نیز در اتیوپی، کلمبیا، جمهوری دومینیکن، در عراق و همچنین بین قطر و عربستان سعودی، بحرین، مصر و امارات متحده عربی مشاهده شد.

منطقه جنوب صحرای آفریقا با ۹ جنگ جدید و ۳ جنگ محدود در سال ۲۰۱۷، بیشترین درگیری های بسیار خشونت آمیز را که نیمی از تمام جنگ های سراسر جهان بود داشت. در مجموع، ۲۸ درگیری های خشونت آمیز در ۴۸ کشور جنوب صحرای آفریقا ثبت شد. در جمهوری دموکراتیک کنگو، هر دو جنگ میان شبه نظامیان Kamuina Nsapu و دولت و مبارزه میان ده ها گروه محلی مسلح و ارتش در شرق کشور به جنگ ها افزوده شد. در این جمهوری در آفریقای مرکزی، پس از انتخابات ریاست جمهوری و کاهش خصومت ها در سال ۲۰۱۶، در سال ۲۰۱۷ درگیری های خشونت آمیز از نو ادامه یافت. تعداد آوارگان این جنگ که از سال ۲۰۱۲ شروع شده بود، اینبار در عوج خود به ۱٫۱ میلیون نفر رسید. هدف این درگیریها بین گروه های anti-Balaka و ex-Séléka رقابت در قدرت و کنترل دولت ملی و منابع طبیعی میباشد.

در منطقه خاورمیانه و مغرب (MENA) در سال ۲۰۱۷ شش جنگ تمام عیار و پنج جنگ محدود شمرده شد. در یمن و ترکیه، جنگ بین القاعده در شبه جزیره عربستان (AQAP) و دولت یمن و همچنین بین PKK و دولت ترکیه کاهش پیدا کرد. کشور سوریه با ۳ جنگ، حامل بیشترین مبارزه های مسلحانه در سال ۲۰۱۷ بود. در طول سال، دولت سوریه و متحدان محلی و بین المللی آن به دستاوردهای قابل توجه منطقه ای دست یافتند و نیروهای مخالف دولت سوره و دولت به اصطلاح اسلامی را تحت فشار قرار دادند و مجبور به عقب نشینی کردند. پس از ضبط پایتخت اسمی داعش توسط نیروهای کرد، حوزه نفوذ آن به طور عمده به مرز سوریه-عراق و همچنین استان های انفرادی سوریه محدود می شود. در افغانستان، مبارزه مسلحانه علیه طالبان و سایر گروه های اسلام گرا، باعث قتل حداقل ۳۴۰۰ تن غیرنظامیان شد. به ویژه کابل هدف مشترک این حملات تروریستی بود. در عراق، پس از همه پرسی استقلال کردستان بین دولت منطقه ای کرد و دولت عراق، درگیری های خشونت آمیز رخ داد.

آسیا و اقیانوسیه با ۱۲۰ درگیری، بیشترین اختلافات را داشتند که البته بسیاری از آنها در سطح بی خشونت و یا کم خشونت قرار داشتند. شدت جنگ میان دولت پاکستان و گروه های اسلام گرا برای نخستین بار در ده سال کاهش یافت. در میانمار، درگیری میان اقلیت مسلمان روئینگیا از یک طرف و دولت بودایی از سوی دیگر افزایش یافت. حملات به روستاهای روئینگیا و نقض حقوق بشر منجر به یکی از بزرگترین مهاجرت های پناهنده گان در سال ۲۰۱۷ شد. طبق آمار سازمان ملل، انتظار می رود حدود ۶۲۰ هزار نفر تا پایان سال از کشور خارج شوند. در فیلیپین، مبارزه بین گروه های اسلام گرا ابو سیعاف و ماته و دولت منجر به مرگ تقریباً ۱۴۳۰ نفر و حداقل آواره گی ۴۰۰ هزار انسان شد.

در آمریکای شمالی و جنوبی، درگیری های مواد مخدر بین کارتل های مکزیکی و دولت این کشور تنها جنگ در منطقه بود. در سال ۲۰۱۷ در برزیل، السالوادور و کلمبیا درگیری های بسیار خشونت آمیزی مشاهده شد. سال گذشته، یکی از مهمترین تحولات در درگیری در کلمبیا مشاهده شد. درگیری بین گروه چریکی فارک و دولت کلمبیا که از سال

۱۹۶۴ ادامه داشت از این طریق به پایان رسید که این گروه تبدیل به یک حزب سیاسی شد. این پیشرفت خاص را باید با توجه به این مسئله دید که بسیاری از اعضای گروه چریکی آن را ترک کرده بودند و بنابراین هنوز خشونت نهفته بسیاری وجود دارد.

در اروپا، تنها جنگ خشونت آمیز جنگ در منطقه دوتنسک اوکراین بود. همچنین مانند سال های گذشته، با وجود توافق آتش بس رسمی، هیچ صلح خاصی در آنجا مشاهده نشد. بعلاوه، اقدامات خشونت آمیز در درگیری مخالفان در اروپای جنوب شرقی و درگیری هایی در مورد آرزوهای جداییطلبانه و مستقل در اسپانیا دیده شد.

در اتیوپی، درگیری نژادی بین قوم ارومو 'Oromo' و قوم امهرا 'Amhara' و سومالی ها به یک جنگ منبسط شد. دولت منطقه سومالی از یک گروه شبه نظامی به نام 'پلیس لیو' 'Liyu police' برای متوقف کردن شورش ها استفاده کرد که صدها نفر از اوروما و امهرا را کشتند. ۸۵۷,۰۰۰ نفر از این جنگ فرار کردند.